

600 Afdl. Som Følge af Hertugdømmet Slesvigs Afstaaelse i 1864 maatte der ske en Reduktion af det ved Loven normerede Antal af indtil 32 Skovridere og 7 særlige Distriktsbestyrere, og i denne Henseende er Forholdet gennem de aarlige Finanslove bleven ordnet saaledes, at der for Tiden findes i alt 22 Skovridere, hvoraf 19 benævnes Skovridere af 1ste Klasse og ere lønne paa den i Lov af 8de December 1859 § 3 angivne Maade, altsaa nu med en aarlig Begyndelseslønnning af 1,600 Kr., stigende med et Alderstillæg af 200 Kr. for hver 5 Aars Tjeneste som Skovridere af 1ste Klasse indtil 2,600 Kr., medens 3 benævnes Skovridere af 2den Klasse og ere lønne med den i Lovens § 4 forudsatte Lønning, nu 1,200 Kr. uden Alderstillæg.

Den til Grund liggende Tanke for denne ved Loven af 8de December 1859 for Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig etablerede, men for øvrigt for Kongerigets Vedkommende allerede ved Loven af 25de Februar 1851 indførte Søndring mellem egentlige Skovriderdistrikter og Distrikter, der bestyres af Distriktsbestyrere af ringere Klasse, var den, at der den Gang ved Siden af de i fuld Drift værende Skovdistrikter af almindelig Størrelse fandtes enkelte Skovkomplekser, der enten paa Grund af deres ringe Udstrækning eller den endnu kun til Dels tilkultiverede Tilstand, hvori de befandt sig, ikke lagde saa stærkt Beslag paa Bestyrerens Tid og Kræfter eller stillede saa store Fordringer til ham i Retning af videnskabelig Uddannelse som de førstnævnte Distrikter. Til saadanne Distrikter, der i den ene eller anden Retning stillede ringere Fordringer til Distriktsbestyreren, vilde den Gang foruden de 3 nydannede Skovdistrikter i Kongeriget — Feldborg, Palsgaard og Randbøl Distrikt — der, allerede forinden Loven af 8de December 1859 traadte i Kraft, vare underlagte Plantører, kunne henføres ikke mindre end 6 af de slesvigiske Distrikter, der kun havde et Skovareal af fra ca. 1,260 til ca. 1,530 Tdr. Land.

Den ved Loven saaledes forudsatte Tanke, at visse særlige Distrikter kunde underlægges ringere lønne Distriktsbestyrere, saa Administrationen sig imidlertid af praktiske Grunde hurtig nødsaget til at forlade, da de som Plantører eller Skovridere af 2den Klasse ansatte Distriktsbestyrere ved indtrædende Vataacer søgte Forflyttelse til de for Skovridere af 1ste Klasse bestemte Distrikter, hvilken billigvis ikke kunde forholdes dem, naar de i øvrigt vare personlig kvalificerede dertil, og for at undgaa en saadan Omflytning, der vilde blive til

stor Skade for Distrikterne paa Grund af det hyppige Skifte i deres Bestyrelse, erhvervede Finansministeriet allerede i 1862 kongelig Bemyndigelse til at opslaa ethvert ledigblivende Skovridereembede som Embede enten af 1ste eller 2den Klasse, hvilket i Praxis er blevet gennemført paa den Maade, at en Skovridere af 1ste Klasse ved Forflyttelse til et hvilket som helst Skovridereembede — naar saadan Forflyttelse, der dog siden da ingen Sinds er indrømmet mere end en Gang i vedkommende Skovriders hele Tjenestetid, fandtes efter Omstændighederne at kunne ske uden Skade for Tjenesten — vedblivende lønnes som Skovridere af 1ste Klasse, medens de 3 i Anciennetet yngste Skovridere ere lønne som Skovridere af 2den Klasse, ligeledes uden Hensyn til, hvilket Skovridereembede de beklæde. Men foruden at Lovens Tanke for saa vidt har maattet fraviges, ere derhos selve de Forudsætninger, paa hvilke den var grundet, fuldstændig forandrede, idet de nuværende 22 Skovdistrikter alle stille samme Krav til Distriktsbestyreren. Med Hertugdømmet Slesvig ere de deri beliggende mindre Distrikter frassilte, og af de 3 tidligere Plantørdistrikter i Jylland, hvis Bestyrere nu benævnes Skovridere, ligesom Bestyrerne af de øvrige Skovdistrikter, ere de 2, nemlig Feldborg og Palsgaard Skovdistrikter, ved Tiløb af store Hedearealer i den Grad forøgede i Areal, at de nu ere langt større end noget af de andre Skovdistrikter, ligesom den fremskridende Kultur for det tredie Distrikt, nemlig Randbøl Skovdistrikt, Vedkommende efterhaanden ogsaa har høvet dets Betydning i væsentlig Grad.

Da samtlige 22 Skovdistrikter nu i Virkeligheden for saa vidt ere ensartede, som de stille ganske de samme Fordringer til Distriktsbestyrerne i Henseende til Arbejdskraft og videnskabelig Uddannelse, mangler der nu ethvert Grundlag for en Inddeling af Skovdistrikterne i forskellige Klasser, og det maa derfor anses for urigtigt længere at bevare en Søndring mellem Skovridere af 1ste og Skovridere af 2den Klasse. Den nuværende Fordeling i disse 2 Klasser, der i Virkeligheden kun betegner 2 forskellige Lønningsklasser, medfører derhos den Ubillighed, at Ærigheden af det Tidsrum, hvori Skovriderne staa paa den lavere Lønning, beror paa rene Tilfældigheder, der i en saa faatallig Etat som Forstetaten komme til at spille en altfor fremtrædende Rolle, medens paa den anden Side Gennemførelsen af en Lønningsordning, hvorved samtlige 22 Skovridere lønnedes som de nuværende Skovridere af 1ste Klasse, vilde saa stor Betydning for den hele Etat, ikke blot fordi Begyndelses-